Ч. 261. — Второк 18 падолиста (1 грудня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Ситуация в парляменті. — Туреччина а реформи в Македониї. — З Сербії. — Росия а Япания.)

Мабуть завтра закінчить ся вже в палаті послів дискусия над бесідою дра Кербера, позаяк після дотеперішних диспозиций має промавляти ще лиш пос. Шальк а відтак буде дискусия замкнена і будуть ще лиш говорити ґенеральні бесідники, на котрих мають бути вибрані посли Дершата і Страньский. Які предмети прийдуть на порядок дневний по тій дискусиї, доси ще не знати, позаяк до суботи не було ще під сим взглядом згоди межи послами. Одні хотять, щоби безпосередно по сій дебаті поставити на порядок дневний внесене в справі знесеня §. 14, а другі знов противлять ся тому і хотіли би, щоби насамперед перевести дискусию над законом о підводах, о таксі войсковій та о провізориї буджетовій. Длятого може бути, що дебата над бесідою дра Кербера потягне ся аж до середи а до того часу настане якась згода. Президия палати стоїть при теперішнім порядку дневнім а зміна могла би лиш тоді наступити, як би партиї того зажадали; доси однакож ніяка партия не зажадала зміни. Що-до дебати над знесенєм §. 14 то єсть загальне переконане, що она потягне ся ще о много довше, як дебата над бесідою президента міністрів, але мимо того не принесе ніякого хісна, бо в палаті панів ледви чи знайде ся більшість, котра схотіла би знести §. 14.

З Константинополя доносять, що реформи в Македониї вже незадовго розпічнуть ся, позаяк подробиці проекту тої реформи по части вже виготовлені, а по части вже виготовляють ся; над справами особистими також вже веде ся нарада. Рівночасно доносять також, що до прискореня тих реформ причинило ся дуже рішуче і однозгідне виступлене прочих чотирох амбасадорів в Константинополи. О тім, будьто би Альбанці противили ся всім точкам реформового проекту, не знають нічого ані амбасадори ані посли. — В міродайних кругах Порти лагодять постанови для амнестиї, яку має султан уділити всім македоньским Болгарам, що брали участь в орґанізациї революцийних комітетів. Амнестия має бути вже сими днями оголошена.

Король Петро сербский зачинає поволи приєднувати собі давних приятелів Обреновичів а своїх противників. Недавно тому приймав він на авдиенциї ґенерала Васича, котрий першей мав відвагу виступити против убийників короля Александра а тепер, як зачувати, хоче покликати до чинної служби давного приятеля короля Мілана і міністра з часів короля Александра, Владана Дьордевича, котрий доси проживав за границею. Владан Дьордевич був рішучо противний одруженю Александра з Драґою, а коли то стало ся, він покинув Сербію і виїхав за границю. Зараз по звістних убийствах в Білграді оголосив він був в одній німецкій часописи статю, в котрій схарактеризував убитого короля яко лютого зьвіра, котрий зробив смерть не лиш многим Сербам і дівчата з порядних родин велів із злости жандармам затягати до публичних домів, але навіть мав наймити якогось Кнезевича, щоби убив єго батька, кор. Мілана. Кілько правди на тім, годі знати; досить, що Владан Дьордевич має тепер обняти важну місию у Відни і старати ся о то, щоби король Петро був принятий на віденьскім дворі.

Недавно тому явив ся був в селі коло Прізрену якийсь Тома Петкович, чоловік, що був у турецких властий на службі, і зачав тамошних Сербів намавляти до ворохобні, обіцюючи їм, що сербске правительство пришле їм в тій цїли карабіни Мавзера. Він хотів в той спосіб лиш вивідати ся, чи і у кого знаходить ся якась зброя. В кілька днів опісля з'явили ся в тих селах відділи жандармів, котрі повідбирали всі рушниці уживані до польованя та кілька карабінів Мартіні'го. Конзулї австроугорский і російский в Прізрені запротестували против уживаня аґентів провокацийних і зажадали від валі'го в Скоплю, щоби він вернув назад забрані рушниці, що й стало ся.

Анґлійскі ґазети рознесли були сими днями алярмуючу вість про дуже близьку війну Росиї з Японією, але в берлиньских і ві-

---

2:

Уличний пил.

(З анґлійского — Уіди).

(Дальше).

Петроніля хотіла дивити ся на чудесні склепи, повні найріжнійших богацтв і сьвітячих річий; забула вже о матери, була лиш дуже застрашена, але маґічна гра красок і сьвітла серед натовпленої, богатої улиці, викликувала в ній одушевлене.

— О bello! — шептала за кождим кроком. — О bello!

Пріска тягнула єї нетерпеливо за собою.

— Невернемо перед ночию — сказала з розпукою, бо полишити саму матїр через цілу ніч видавалось їй страшнійшим, як всі тревоги і потреби для неї самої.

Доси нічого не продали, немали навіть відваги задержати з тих людий, котрі навіть не нагадували селян і пастухів. Мати все вставала і підносячи кошик, кидала якесь благаюче слово, коли тілько уздріла добряче лице або повіз, що віз діти. Але без неї Пріска не мала відваги попросити о одного центима, надто єї лякав крик, рух і глота на довгій, вузкій улици. Однако, коли нічого не продадуть, з чим вернуть до хати на кілька днів?

Відчуваючи небезпечність, що згинуть з голоду, Пріска тулила дитину до себе і стискаючи єї сильно, доволікла ся до склепу, повного цьвітів; цьвітів, яких ніколи не бачить, які їм ніколи не снили ся, сніжно-білі багряні і золоті рожі всїляких красок і розмірів, всї цьвіти оранжериї, льотуси і лелїї, а серед того моря цьвітів трискали малі водограї.

— Чи купите ті цьвітки? — спитала несьміло, відкриваючи кошик.

Хтось випхнув єї зі склепу на улицю.

— Не ходіть мені з тим зівялим хабазем, занечищуєте мені підлогу — говорив зі злостию. Що єго могли обходити ті нуждені, дикі діти і цьвіти?

Пріска поглянула на свій кошик. Дійстно цьвіти повяли; на рівнині сонце сьвітило ярко, а она забула їх прислонити. Тут в улицях було зимно і темно. На єї личку відмалював ся такий жаль і такий сум, коли так стояла перед порогом склепу з цьвітами, що зворушила якусь паню, що висїдала з повозу.

— Бідні діти! — сказала лагідно, даючи Прісці франка і війшла до склепу, не оглянувши ся більше! Очи дівчаток засьвітили зачудованем і радостию; знали вартість монети, а франк був для них богацтвом!

— Жебраєш? — відозвав ся зараз за ними грубий голос і тверда рука вхопила рамя Пріски, між тим як друга вирвала їй цінний паперець.

— Не жебраю, она мені то дала — вереснула Пріска, обіймаючи сестру, а кошик поточив ся на хідник.

— Не маєте ліценциї! — воркотів стражник, трясучи дитиною.

— Взяти їх на полицию — сказав старший урядник полицийний. — То погані дітища. Вчера на Пінчьо не давали спокою чужиицям.

— Вчера мама вмерла! — кричала Пріска. — Ми були при ній! Віддайте мені гроші! Піду до дому!

Але стражники не слухали єї навіть, а пані, котра могла вмішати ся і увільнити діти, не замітила того; була занята замовлюванєм цьвітів на баль, який мав у неї відбути ся. Кілька переходячих осіб поглянуло зі співчутєм, з яким глядїло на пси, ловлені гицлем, але ніхто не мав відваги вмішати ся, аби здержанем полициї в єї діяльности не виставити себе на прикрість. Увязнено їх в одній хвили і зі звязаними руками випхано в бічну уличку.

— Мамо! Мамо! Мамо! — кричали в один голос, немов би то бідне тіло могло встати з папороти і прийти їм в поміч.

Старий сивий сьвященик, що вийшов з дверий одної камениці, запитав несьміло і вагуючись, за що вяжуть ті діти.

— Жебрають і накидають ся людям — відповів стражник коротко і понуро.

деньских дипльоматичних кругах якось не конче тому вірять і глядять на відносини межи Росиєю а Японією досить спокійно і байдужно. В берлиньских кругах кажуть, що ціла справа навіть в самій Японії не представляє ся так грізно, як єї представляє анґлійска праса. Впрочім вже й самі анґлійскі ґазети подають інтервю з японьским президентом міністрів, в котрім той заперечує, мов би Японія зажадала від Росиї уступленя з Манджуриї; то чисто хіньска справа. Лиш як би Росия вмішала ся до корейскої справи, то се могло би мати значінє і вагу для Японії, але така евентуальність — сказав шеф японьского кабінету — єсть виключена.

Новинки.

Львів дня 30-го падолиста 1903.

— **Войскові такси.** Як звістно, на основі предложеного в раді державній законопроекту, горожани, що не служать у войску, мають оплачувати таксу одвітно до оплачуваного особисто-доходового податку. Подаємо тут табельку, котра найліпше пояснить обчислене в тій справі. Так отже податники I. кляси з доходом від 1.200 до 1.300 корон платять войскову таксу в висоті 6 корон, податники II. кл. з доходом 1.300 до 1.400 кор платять 7 корон, III. кл. від 1.400—1600 кор, такса 9 кор., IV. кл 1600—1800 кор. такса 11 кор., V. кл. 1800—2000 кор. такса 13 кор., VI. кл, 2000—2400 кор. такса 17 кор., VII. кл. 2400—2800 кор. такса 23 кор., VIII. кл. 2800—3200 кор. такса 29 кор., XI. кл. 3206—3600 кор, такся 35 кор. і т. д.

— **Ювилейний комітет** Лисенківского обходу подає до загальної відомости ціни місць на академію та на концерт з тим, що замовленя з провінциї повинні бути ясно сформульовані з поданем не лиш катеґориї бажаних місць але також з поданем инших, на случай коли-б дотичних забракло. Гроші з замовленями просить ся надсилати на адресу п. Мих. Волошина, секретаря висшого інститута музичного ул. Трибунальска ч. 6, а до ціни місць належить додати на листоноса. П. Т. Львовян повідомляє ся, що білети можна набувати вже від понеділка почавши що дня від год. 9—12 рано в комнатах висшого Інститута музичного ул. Трибунальска ч. 6. При тій нагоді зазначує комітет, що не буде ніяких місць ґратісових, ані опустів, лише чинні члени „Боянів“ та поодинокі сьпіваки, що зголосили свою участь в концерті, будуть мати вільний вступ так на академію як і на концерт. В тій цїли одержать відповідні леґітимациї. Вхід для участників концерту себ-то виконавців буде від великого театру перша брама — збирати ся будуть в бічних салях фільгармонії. За ґардеробу платитись буде на партері, I. пов. і II. пов. по 20 сот., на III. пов. 10 сот. Додає ся, що продаж білетів буде відбуватись від понеділка без ніяких дальших резервовань — то-ж коли кому не прийде ся в час набути, сам собі буде винен — більше місць абсолютно не продасть ся, як є на салї. Цїни місць на академію: Кожде місце в партері 1 кор., всї льожі партерові, мезанїнові і I. поверха по 5 кор., кожде місце I. поверха 2 кор. Льожа II. поверха 3 кор., фотель II. поверха 70 сот. Фотель III. поверха від 1—104 40 сот., фотель III. поверха від 105—180 20 сот. — Цїни місць на концерт: Партер: I. рядні від 1—156 5 кор., II. рядні від 157—264 4 кор., III. рядні від 265—350 3 кор., IV. рядні від 352—408 2 кор., льожа партерова 18 кор., льожа мезанїнова (ч. 1, 2, 13, 14) 12 кор., (збірна) льожа мезанїнова 20 кор. Льожа I. поверха 20 кор., фотель I. поверха 5 кор., льожа I. поверха 5 кор., льожа II. поверха (ч. 1, 2, 11. 12) 10 кор., льожа II. поверха 15 кор., фотель II. поверха від 1—22 3 кор., фотель II. поверха від 23—82 2 кор., фотель III. поверха: від ч. 1—56 1 кор. 20 сот., від ч. 57—104 80 сот., від ч. 105—180 50 сотиків.

— **З краєвого товариства „Сїльский Господар в Олеську“.** Подає ся до відомости, що всї оголошені 2.000 щепи вже розпродані і розіслані. Дальші замовленя на щепи можуть бути вже тілько в весною увзгляднені.

— **Спілка для торговлї і промислу в Перемишли** потребує значної скількости насїня ярої пшениці, жита, вівса і ячменю, як також насїнь команиць і трав пастівних. Просимо проте наших П. Т. продуцентів о надсилане до дирекциї спілки прібок насїнь. При висилках прібок жита, пшениці, хмелю і вівса нросимо о подане назви і прикмет насїнь. Рівночасно просимо подати нам цїну за 100 клґр. loco найблизша стация наданя. Оголошуємо заразом, що приймемо зараз хлопця з укінченою II. клясою ґімназияльною на практику торговельну до нашого склепу насїнного і зелїзного. Поданя належить вносити до дирекциї спілки в Перемишли. — *Дирекция.*

— **Страчені, що ожили.** З Маніллї, на Филипиньских островах, доносять про страшну подію, яка там стала ся в місцевости Омуліґ. Сими днями страчено там чотирох злочинців, котрим доказано, що они убили людий задля рабунку. Після тамошного звичаю уживав кат машини, т. зв. ґаротти, до скручуваня вязів засудженим на смерть. По страченю, казав своїм помічникам занести трупи до трупарнї, щоби родина на другий день могла їх собі відобрати і похоронити. Коли на другий день рано жандарм увійшов до трупарнї, побачив, що трох із страчених ще жиє, а один з них навіть сїв собі і закурив папіроса. „Страчених“ відставлено до шпиталю і на другий день випущено на волю. За них притерпів жандарм, бо з великого страху дістав запаленя мозку.

— **Обманець.** Аврум Пордес, інкасент львівского різника Ст. Мокрицкого посередничив в продажи „кошерного“ мяса, беручи мясо за готівку або на кредит, найвисше 14-дневний. В послїдних часах кредит досягнув квоти 9000 К. В недїлю Пордес обчислив ся з Мокрицким і обіцяв довжну суму заплатити в середу. Коли ж того дня Мокрицкий зголосив ся до мешканя Пордеса по гроші, довідав ся від єго жінки, що інкасент виїхав кудись мнимо за орудками, а властиво щоби більше не вернути ся. Мокрицкий повідомив про цїлу справу полїцию, котра вислала за дефравдантом телєґрами. Аж тепер показало ся, що вигідний промисловець понатягав ріжних людий на більші і менші позички, котрих очивидно не віддав, а також тяжко скривдив слугу Мокрицкого, Якова Пугача. Той бідачиско мав в щадничій касї ускладаних 600 зр. Позаяк щаднича книжочка була виставлена в давній валюті, Пугач просив Пордеса, щоби той постарав ся єму о книжочку виставлену на корони. Пордес прислужив ся в той спосіб, що вибрав 600 зр. і зложив до каси лише 12 К, а відтак переробивши цифру 12 на 1200 віддав нову книжочку Пугачеви. На жаль все те виявило ся за пізно, коли Пордес чмихнув — до Америки.

Телеграми.

Будапешт 30 падолиста. Тіша приймаючи депутацию з округа Уґра, котрий єго вибрав послом, сказав, що правительство готове ужити острих средств, скоро ситуация буде того вимагати. Правительство мусить показати, що має силу до переведеня своєї волї.

Чернівцї 30 падолиста. З причини трох случаїв дифтериї в родинї унїверситетского портиєра застановлено виклади на якийсь час. Інавґурацию, котра мала відбути ся 2 грудня, відложено до 27 сїчня.

Париж 30 падолиста. В палатї послів має бути нинї поставлена інтерпеляция в справі

— Они такі малі і такі бідні — шепнув старий сьвященик сумно.

— Всечесні ліпше-би собі клопоту не питали — воркнув стражник значучо, а попихаючи діти, додав безлично: — Треба конечно очистити улиці від того дрантя. Маємо строгий приказ.

Кажучи то, ударив діти похвою по раменах, по части аби показати погорду для духовеньства, по части-же аби заявити власть поліциї. Удари стукнули глухо на костистих лопатках і крики відбили ся відгомоном в цїлій уличці; але хоч ріжні лиця показали ся в дверях і вікнах убогих домів, ніхто не відважив ся явно запротестувати.

Нераз находять міских стражників, заштилетованих на пустій доріжці, карабінерів застрілених в парку або гаю, аґентів поліциї викинених на землю филями ріки. То месть за неоправдану строгість. Чи можна дивувати ся?

Пріска і Петроніля під тягаром руки стражника і ударами єго похви, йшли сліпо на перед себе, перестаючи кричати не знаючи куди їх везено. Як молодий пес, тягнений за шию, не думали навіть о тім, що їх жде. Зачав падати дощ, змочуючи їх відкриті голови, а лахи на них пересякли студенею і вогкостию. Стражник лютив ся, що дощ спливає єму за ковнїр і чим раз скорше гнав на поліцию; а там, без дальшого толкованя і милосердия, вкинув їх до казнї, разом з ріжними злочинцями: були там нешкідні старі волоцюги, малі діти, злодії і обманці всякого рода.

Дітя були перемоклі до нитки, дрожали на цїлім тїлї, але страх онїмив їх; ніхто не звертав на них уваги, полишено їх на каміннїй підлозї, в куті, в окруженю бутних незвістних лиць і худих, відражаючих статий.

Петроніля всунула ся в обійми сестри і так, з волосєм сплетеним разом з головками опертими о стїну, сиділи в куті, здержуючи віддих і не сьміючи навіть шептати до себе.

Гадки Пріски, о скілько не плили без ладу, були при мертвій матери, там в самотнім шатрі.

Петроніля цїлком не думала; всї єї гадки прибила тревога. Чіпала ся старшої сестри мимовільно; Пріска все хоронила єї від всякої кривди.

Вправдї ніхто не зачіпав дітий в куті вязниці, але й ніхто не прийшов їм з помочию. Довкола було досить гамірно, а з коридора доносили ся ріжні голоси: тяжкі кроки, брязк кайданів, острі приказы, придавлені проклони; з улиці чути було крики крамарів, гуркіт возів, а відчасу до часу доносило ся гавкане пса, або тяжкий упадок коня на каміннім бруку.

Кілька разів входили стражники, випроваджуючи по одному з увязнених; день минув, настала ніч. Не було сьвітла, крім блеску ґазової лямпи, що з коридора падав до келії крізь малий крадратовий отвір в дверох. Крім дітий лишило ся в казни лишень три особи: дуже стара женщина, увязнена за жебранину, молодий хлопець, що торгував якимсь товаром без ліценциї і один злодій, що кляв без устанку, аж заснув, привиклий до такий річий; пізнав, що опір не придасть ся на нїчо. Ніхто не промовив до дітий, котрі в самім куті виглядали дійстно як купа лахів.

Раз молодий хлопець встав і викликав тим безлїч страшних проклонів злодія.

— Чиж буємо тут цїлу ніч сидїти — спитав непевним голосом.

— Так, будь о то спокійний, брате — відповів шептом.

— І нїчо нам не дадуть їсти?

Злодій відвернув ся і уложив ся до перерваного сну, не відповідаючи на таке дурне питане.

Пріска, похопивши слово „їсти,“ ждала на відповідь, здержуючи віддих.

Коли-би лиш могла дістати хлїба для Петронілї. Але коли понуре мовчане наступило по словах хлопця, зрозуміла, що тої ночи не було надії на їду.

— О, мамо, дорога мамо! — жалувала ся голосно. Не хотіла вірити, щоби мати могла бути глухою на єї слова. Тїло матери було мертве і студене. Але она — деж она?

Стара женщина поглянула на діти і на хвилю перервала рожанець; відтак спустила голову і почала знов шептати. Дома на піддаши лишила хорого сина і семеро внуків, котрі тепер ждуть на неї і на то, що може принесе

Драйфуса. Драйфус вніс до міністерства справедливости просьбу о ревізию его процесу. Драйфус опирає свою просьбу на тім, що зізнаня сьвідків Чернуского і Ґібляна були фальшиві.

Бордо 30 падолиста. Страйкуючі робітники портові хотіли зробити перед ратушем демонстрацию. Поліция заступили їм дорогу; прийшло до бійки, в котрій покалічено богато робітників.

Надіслане.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні 2 штуки . . „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ уділів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ ліквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ уділів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . . „ „ 10 „
11. Зголошеня о позичку штука по 2 „
12. Виказ уморення позички „ „ 2 „
13. Асиґнати касові . . . . „ „ 1 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 1[illegible] I. поверх.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

з собою. Мала досить гадати о собі самій, а однако слабе співчутє відозвало ся в еї серци. Коли-б мала що до їдженя, була би кинула тій дрібноті в куті, але сама була-б зголодніла.

Було чим-раз темнійше; від часу до часу входив стражник, сьвітив ліхтарнею в очи увязненим і впевнивши ся о їх присутности, виходив, скрегочучи засувами. По нім полишала ся ще чорнїйша пітьма, навіть на коридори погашено давно ґазову лямпу.

Згодом молодий хлопець уснув, утомлений плачем, злодій хропів, старушка перестала молити ся і голова опала їй на груди. Дїти не могли спати; одїнє висхло на них, тверде нужденне; кости боліли їх, горячка ставала сильнїйшою, з дрощами, горячком, тревогою. Гадали, що були лише голодні і нещасливі, а они були тяжко хорі. Час минав в понурім терпінию, перериваний вибухами голосного крику. В такій хвили злодій кинув на них свої тяжкі чоботи, страшно кленучи. Чобіт ударив Пріску в голову. Старушка на пів заспана, гадаючи, що говорить до сина, сказала:

— Не бий малих, Беппо.

— Як не будуть тихо, то їм губи поколю — воркнув злодій, забуваючи, що при замкненю его до арешту відобрали ему ніж.

Однако Пріска зрозуміла значінє тої погрози. Оперла ся о стїну, отворила широко очи, і притиснула сестру ще сильнїйше до себе. Не уснула вже більше, але колисала Петронїлю як малу дитину. Чорна ніч поволи минала.

Коли сїре, понуре сьвітло поранку впало крізь отвір в дверех, всьо доокола набрало ще поганїйшого вигляду: брудна підлога келиї і еї нагі, понурі стїни, скулена стать старушки, закутаної в лахи, бездушне, квасне лице хлопця і зьвірячий погляд одичілого злодія.

Дїти не сьміли поглянути; закривали очи, тулячи ся до себе. Вірили все ще, що мати встане і прийде їх виратувати. По одному стражники випровадили трех людий і нї один не вернув. Двері були замкнені і засунені, вікно сильно закратоване; гадка утечи перебігала мозок Пріски. Однако она мала досить розваги, аби бачати, що то неможливе. — Забудуть о нас і помремо — гадала; їй видавалось то рівнодушним. — Коли би лиш дозорці дали Петронїлї їсти.

Петронїля заєдно шептала: „Мамо, мамо, де есть хлїб,“ бо мати часто, дуже часто, сама голодна, давала їм все кусник хлїба, коли пробудились. Пізно, коло полудня, війшов стражник і потручуючи дїти ногою, крикнув:

— Вставати!

(Конець буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави руської
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, Ринок ч. 10 **„ДНЇСТЕР"** **дім „Просьвіти"**

одиноке руске товариство, засноване в р. 1892,

обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу против шкід огневих, побирає умірковану оплату премій, а чистий зиск т. є. надвишку з оплат, розділяє межи членів яко звороти; в послїдних трох лїтах виносив зворот 8%.

„ДНЇСТЕР" виплачує шкоди дуже скоро, а оцїнку шкід переводить разом з делеґатом і місцевими членами. За 10 лїт виплатив 6.064 відшкодовань в загальній сумі 3,187.258 кор.

„ДНЇСТРА" полїси приймають при позичках Банк краєвий і каси ощадности.

„ДНЇСТЕР" посередничить при позичках на житє в краківскім Товаристві.

„ДНЇСТЕР" відступає часть провізиї з таких обезпечень на рускі добродїйні цїли; для того на житє треба обезпечати ся тільки через „Днїстер".

„ДНЇСТРА" фонди виносять з кінцем 1902 р. 838.364 кор. і всї уміщені в цїнних паперах пупілярних.

„ДНЇСТЕР" удїляє аґенциї селянам, особливо там, де ще не роблять єго аґенти.

„ДНЇСТРА" аґенти заробили 432.000 К провізиї.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).